

■ Xasiyyət Rüstəm

Ay zəmiyçün darıxan gecə
Yer üzünə sığmadı qadın.
Bir az qorxar günahdan gecə-
Qorxar, bəlkə, qadın gecədən.
Məhəbbət ya xəyanət, qorxu,
Saat bir ya iki, ya üçdə
Qapadı pəncərəsini -
Qismətinə nöqtə qoymaqçün.

HƏYAT

Başım üstü dərdli küləklər,
Yağmurlarla rəqs edir.
Sual verər qıvrılıb -
Yağmur ona dərs verər.
Başım ağlar çətirsiz,
Yenə külək təhdidi.
Sanki yağıştək cansız,
Qala bilmərəm belə!
Yaşamaq mı bu, əslində?
Biabıram gecələrə.
Həyat məni apardı -
İşıqsız gündüzlərə.

* * *

Yavaş-yavaş gün doğmaqda,
Yavaş-yavaş qurumaqda qan.
Ağlayır bir ağac həbsdə.
İndiyədək sökülmədi dan.
Daş divarlarda dayanmış vaxt,
Bir çəşiddir dərdin acısı.
Hey nələrsə köhnədir.
Ancaq -
yenilənir qan qoxusu.

NODAR DUMBADZE

Nə lampa var, nə ulduz,
Nə açılar qapılar.
Rüzgar, yağmur, ay sözsüz -
Başqa bir göy tapdılar.
Hər günüm gecə,
Qurdlar
tamam basıb hər yanı.
Öldüm, desəm görünər
Geniş göyün bir parçası.

* * *

Bu günlər də keçər bir gün,
Keçər bir gün bu günlər də.
Gözlərimdə ağarmaz gecə,
Donub qalar cansız tənim.
Masamda da qalar dəftər,
Şeirilər ağlar - çox dərdlidir.
Yalnız tənim cansız dönər,
Utancaqdır, utancaqdır.
Üzüklərim kimə qalar,
Hənir alar əlim nurdan.
Ancaq onun gözlərinə
Daha gözəl görün, cismim.

İSTANBUL

Hündür binalar
Yollar dolu adam...
Şərq harda, qible hara?
(Üstümə gəlir axşam)
Köhnə İstanbulun pəncərəsində
Səni gözlərkən...

Divarda afişa -
Bir qız köksü qan...
Diz üstə oturmuş
Sənət qarşısında...
Köhnə Türkiyəni satmaqla məşğul
Sultan Əhməddəki hər dükən...

Yağmur sonrası bir hava
İbrahim Tatlısəs mahnı oxuyur.
Hər kəs bir-birinə bənzəyir, amma.
Tanışlar hamısı yox olmuş, sanki.
Qarşına düşmənin çıxı lap belə

Sənin öz dilində bir söz söyləyə.
Öncə bəyənmişdim əcnəbi dili
İndi çox qorxuram yalnız qalınca.
Sən də gəlməyirsən
Bu nə intiqam?
İstanbula çökməkdə axşam.

* * *

Günəş doğmadan da düşər axşam
Bağçalar da havalanmaqdadır.
Hardansa çıxar bir quzğun.
Qanadını havada yayar.
Qorxunc hakim
Əsmir rüzgar.
Səma, səma.
Sormaz bu nə əhval
Ağaclar da susmuş.
Zəifdirlər,
Kömək umarlar dilsiz halda.
Hava canını götürüb qaçar.
Yeriməyə izin verməyir
Bu gözlərim yer altındadır
Yer üstündə bir şey görməyir.

SVETAYVAYLA BAŞ-BAŞA

Marina!
Mən gecikmişəm.
Səninlə vidalaşmış dünya -
Soyuq qucağına alınca torpaq
Mənim ürəyimi yaratmış Allah.
Masamın üstünə baxarsan dərdli.
Titrəyən əllərin əlim üstündə.
Nədəndir üzündə bunca yorğunluq?
Şeir yazırsan mı o dünyanda da?
Necə olacaqmı o biri dünya?
Mənə bir yolunu anlat bu sirrin.
Varmı, de, ayrılıq, ya da riyası
Heç orda hörməti varmı şairin?
(Göy üzü ahəngdən oyanırmı?)
Marina!
Həsrdəndə titrəyirmi yer?
Canım,
Söylə mənə biz burada yazırıq,
Orada gerçəkdən dəyərlidirmi şeir?
Hardansa...
Enməkdə işıq.

Hardansa vahiməli bir səs.
Mənə bu dünyaya öyrəşmək çətin.
Edəkmə səmada pərvaz
Marina
Marina
Marina canım!
Başım hərlənir bu başım.
Nədənə...
Göz yaşı, sadəcə, axar göz yaşı.

SON GÜN

Yox, bambaşqa olacaq o gün,
Günəş göydə parlarsa belə.
Payız bağlara hücum etsə də,
Bu günlərdən fərqli olacaq.
Ölüm vardır - kəsib dilimi.
Qulaq tutacağım səsinə.
Öldüyüm gün gördüyüm günlərin
Bənzəməsin heç birisinə.

* * *

Nə fərqi var bu gün harda olmağın.
Ürəyimdə son ümidlər öldü.
Kaş ki, sən dilsiz olsan,
kaş ki mən də kor olsam -
Çırpınmaqda keçdi ömrüm.
Allahdan nələri soruşum yenə,
Nələri bağışlar o mənə artıq.
Dantes həyatını yaşamaqdansa,
Puşkinin ölümü rahatdır mənə.

MƏHBUS

Məhbəs də qandal da geridə qaldı.
Dərindən nəfəs aldı.
Məhbusluq həyatı - zillət.
Göl kimi qanlara bələndi...
Yaşamağa tapıldı çarə
İndi yer, göy, su var.
Əyni nazik.
Qarnı ac.
Amma azadlığa çıxdı o.
Azad oldu...
Xoşbəxt olmadı...

Tərcümə edən:
İntiqam Yaşar